

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 141/20
V Lucemburku dne 19. listopadu 2020

Rozsudek ve věci C-663/18
B S a C A

Členský stát nemůže zakázat uvádění na trh kanabidiolu (CBD), který je legálně vyprodukován v jiném členském státě, v případě, že je extrahován z celé rostliny *cannabis sativa*, a nikoli pouze z jejích vláken a semen

Tento zákaz však může být odůvodněn cílem ochrany veřejného zdraví, ale nesmí překračovat meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné

B S a C A jsou bývalí vedoucí pracovníci společnosti, jejímž předmětem činnosti je uvádění na trh a distribuce elektronické cigarety s olejem z kanabidiolu (dále jen „CBD“), tj. molekuly přítomné v konopí (neboli *cannabis sativa*), která je součástí rodiny kanabinoidů. V projednávané věci byl CBD vyprodukován v České republice z legálně vypěstovaných rostlin konopí, které byly použity jako celek, včetně listů a květů. Následně byl dovezen do Francie, aby byl přidán do náplní elektronických cigaret.

Proti B S a C A bylo zahájeno trestní řízení, neboť podle francouzských předpisů¹ lze komerčně použít pouze vlákna a semena konopí. Vzhledem k tomu, že je Tribunal correctionnel de Marseille (trestní soud v Marseille, Francie) odsoudil k podmíněnému trestu odnětí svobody v délce 18 a 15 měsíců, jakož i k pokutě ve výši 10 000 eur, podali B S a C A odvolání ke cour d'appel d'Aix-en-Provence (odvolací soud v Aix-en-Provence, Francie). Uvedený soud si nyní klade otázku, zda je s unijním právem v souladu francouzská právní úprava, která zakazuje uvádět na trh CBD legálně vyprodukovaný v jiném členském státě, je-li extrahován z celé rostliny *cannabis sativa*, a nikoli pouze z jejích vláken a semen.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr rozhodl, že unijní právo, a zejména ustanovení týkající se volného pohybu zboží, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení.

Soudní dvůr se v první řadě vyjádřil k právu použitelnému na dotčenou situaci.

V tomto ohledu vyloučil nařízení týkající se společné zemědělské politiky². Tyto texty sekundárního práva se totiž podle jeho názoru vztahují pouze na „zemědělské produkty“ uvedené v příloze I Smluv. CBD, extrahovaný z celé rostliny *cannabis sativa*, přitom nemůže být považován za zemědělský produkt, například na rozdíl od surového konopí. Nespadá tedy do působnosti těchto nařízení.

Soudní dvůr naproti tomu uvedl, že se použijí ustanovení týkající se volného pohybu zboží uvnitř Unie (články 34 a 36 SFEU), jelikož CBD dotčený ve věci v původním řízení nelze považovat za „omamnou látku“. V souvislosti s tímto závěrem Soudní dvůr nejprve připomněl, že osoby, které

¹ Vyhláška ze dne 22. srpna 1990, kterou se provádí článek R. 5132–86 zákoníku o veřejném zdraví, pokud jde o konopí (JORF ze dne 4. října 1990, s. 12041), jak je vykládána oběžníkem ministerstva spravedlnosti č. 2018/F/0069/FD2 ze dne 23. července 2018, jehož předmětem je právní režim použitelný na zařízení nabízející k prodeji veřejnosti výrobky z konopí (coffee shops).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 608); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

uvádějí na trh omamné látky, se nemohou dovolávat svobod pohybu, neboť takové uvádění na trh je zakázáno ve všech členských státech, s výjimkou přísně kontrolovaného obchodu za účelem použití pro lékařské a vědecké účely.

Dále Soudní dvůr poznamenal, že za účelem vymezení pojmů „droga“ nebo „omamná látka“ odkazuje unijní právo³ na dvě úmluvy OSN, a sice Úmluvu o psychotropních látkách⁴ a Jednotnou úmluvu o omamných látkách⁵. CBD přitom není v první úmluvě zmíněn, a i když je pravda, že doslovný výklad druhé úmluvy by mohl vést k jeho zařazení mezi omamné látky jakožto extraktu z konopí, byl by tento výklad v rozporu s obecným duchem této úmluvy a jejím cílem chránit „fyzické a morální zdraví lidstva“. Soudní dvůr uvedl, že podle současného stavu vědeckých poznatků, které je třeba zohlednit, nemá CBD dotčený ve věci v původním řízení, na rozdíl od tetrahydrokanabinolu (běžně nazývaného THC), jenž je jiným kanabinoidem konopí, podle všeho psychotropní ani škodlivé účinky na lidské zdraví.

Ve druhé řadě Soudní dvůr rozhodl, že ustanovení týkající se volného pohybu zboží brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení. Zákaz uvádění CBD na trh totiž představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu zakázané článkem 34 SFEU. Soudní dvůr nicméně upřesnil, že tato právní úprava může být odůvodněna některým z důvodů obecného zájmu uvedených v článku 36 SFEU, jako je cíl ochrany veřejného zdraví, kterého se dovolává Francouzská republika, za podmínky, že tato právní úprava je s to zaručit naplnění uvedeného cíle a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné. I když posledně uvedené posouzení přísluší vnitrostátnímu soudu, Soudní dvůr poskytl v tomto ohledu dvě vodítka. Zaprvé se zákaz uvádění na trh podle Soudního dvora nevztahuje na syntetický CBD, který má totožné vlastnosti jako CBD dotčený ve věci v původním řízení, a který by tedy mohl být použit jako jeho náhrada. Pokud by tato okolnost byla prokázána, mohla by naznačovat, že francouzská právní úprava není s to dosáhnout soudržným a systematickým způsobem cíle ochrany veřejného zdraví. Zadruhé Soudní dvůr uznal, že Francouzská republika sice není povinna prokázat, že nebezpečnost CBD je totožná s nebezpečností některých omamných látek. **Vnitrostátní soud však musí posoudit dostupné vědecké údaje, aby se ujistil, že tvrzené skutečné riziko pro veřejné zdraví není podle všeho založeno na čistě hypotetických úvahách. Zákaz uvádět na CBD trh, který ostatně představuje nejzávažnější překážku obchodu s výrobky legálně vyrobenými a uvedenými na trh v jiných členských státech, může být totiž přijat pouze tehdy, pokud se toto riziko jeví jako dostatečně prokázané.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki 📞 (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106

³ Odkaz učiněný zejména v čl. 1 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. 2004, L 335, s. 8).

⁴ Úmluva OSN z roku 1971 o psychotropních látkách, která byla uzavřena ve Vídni dne 21. února 1971 (*Sbírka smluv Organizace spojených národů*, sv. 1019, č. 14956).

⁵ Jednotná úmluva OSN z roku 1961 o omamných látkách, která byla uzavřena v New Yorku dne 30. března 1961, ve znění protokolu z roku 1972 (*Sbírka smluv Organizace spojených národů*, sv. 520, č. 7515).